

Forhandlingen genoptoges.

J. P. Larsen: Selv om vi her i dette høje Ting maaske ikke altid kan blive saadan absolut enige, i hvert Fald ikke i en Fart, tror jeg næsten, vi kan blive enige om at afkorte denne Debat og faa den endt hurtigst muligt. Jeg tror ikke, der er nogen, der nærer Ønske om at gøre den længere, og jeg tror heller ikke, at en langtrukken Debat paa dette Tidspunkt vil fremme de Forhandlinger om Sagens Realitet, som vil komme.

Jeg skal for mit Vedkommende ikke forlænge Debatten synderligt, jeg skal navnlig ikke gøre det, efter at den højtærede Forsvarsminister i Gaar paa saa udmærket og virksomhedsfuld Maade imødegik de Argumenter, som fra anden Side var blevet ført i Marken overfor vort Forslag. Jeg har jo nok læst, blandt andet i Venstres Presse, at denne udmærkede Tale af den højtærede Forsvarsminister var talt til Galleriet. Nu ved jeg ikke, om der skal være noget særlig ondt i at tale til Galleriet; det hænder jo af og til, at ogsaa ærede Medlemmer her i denne Sal gør det; men jeg opfatter dette Udtryk som at tale til Vælgerne, hvilket jo ogsaa af og til finder Sted fra denne Talerstol. Og jeg kan da heller ikke tilbageholde en Bemærkning om, selv om man maaske kan sige, det er en Slags Returkørsel, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen egentlig heller ikke gjorde sig særlig Umage for ikke at komme til at tale til Vælgerne. Jeg ser en Støtte for denne min Paastand deri, at det ærede Medlems Tale allerede i Gaar Morges, tidligt paa Morgenstunden, stod i samtlige Venstreblade i Danmark, og jeg maa formode, at Talen altsaa har været sat, forinden den blev holdt; men det er jo noget, der ogsaa før er hændt. Jeg vil derfor sige, at jeg ser ikke, der er noget som helst sagligt Grundlag for at bebrejde den højtærede Forsvarsminister, at han har talt til Galleriet, jeg opfatter det nemlig, som sagt, som en Tale til Vælgerne, og det var netop en saadan Tale, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen ogsaa holdt. Jeg gaar altsaa ud fra, at det var en Tale, der skulde til. De mange saglige Bemærkninger, som det ærede Medlem kom med, var i Virkeligheden en Gentagelse af den Udvalgsbehandling, der fandt Sted i Vinter, og som vi, der deltog i Arbejdet, kender saa udmærket godt. Hvis jeg ikke husker meget fejl, blev der i dette Udvalg under Behandlingen holdt saadant noget som 500 kortere og længere Taler, nogle var lange. Og under denne indgaaende Debat blev alle de Argu-

menter ført i Marken, som det ærede Medlem nu stod her og udviklede for en undrende Forsamling. Jeg tager det nu ikke saa højtideligt. Som Eksempel paa Argumenternes, jeg kunde maaske sige: Luftighed kan jeg jo anføre de 350 nu snart berømte Kanoner, som ogsaa har tordnet i det ærede Medlems eget Blad en Gang i Foraaret. Da jeg første Gang kom ud for de 350 Kanoner, maa jeg sige, at jeg sagde til mig selv: Hvor mon det ærede Medlem har faaet de Kanoner fra? Det maa være fra hans eget Støberi. Nu tog det ærede Medlem Hr. Parkov sig saa udmærket og sagkyndigt af disse Kanoner, og det ærede Medlem har Forudsætninger for at gøre dette med en Sagkundskab, som ligger langt over min Ringheds Evner. Det ejendommelige ved disse Kanoner er, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen ogsaa ophøjer Stoke-Brandt-Morterer til Kanoner. Jeg tror, at ingen, der har set disse Instrumenter i Virksomhed — og det har jo alle Udvalgets Medlemmer —, vil tage dem for Kanoner. Man kan ogsaa sige, at et Gevær, hvorpaa man sætter en Haandgranat til Udskydning, er en Kanon; paa den Maade kan man komme til et overordentlig stort Antal Kanoner, efter som man nu har Brug for dem i Agitationen.

Men det var kun til at begynde med, det ærede Medlem holdt paa, at der ligger egentlig slet ikke saa lidt i dette Forslag, det er i Virkeligheden krigsmæssig Udrustning. Senere hen i Talen reducerede det ærede Medlem hele Forslaget til en Farce. Ja, Hensigten helliger Midlet. Vi kender alle sammen udmærket Hensigten, men jeg tager nu, som sagt, ikke det ærede Medlem saa alvorligt. Jeg tror i Virkeligheden, at det, det ærede Medlem udviklede her forleden, var en Slags Taagegas, som nærmest anvendtes for at skjule hans Bevægelser eller de Bevægelser, han agtede at gøre; for glimtvis kom det alligevel frem i Talen, at det ærede Medlem var bekymret over den Forsvarsordning, vi har, og det har han saa sandelig ogsaa Grund til. Og han udtrykte det meget virksomhedsfuldt i den ramrende Kritik, han rejste mod den Tilstand eller maaske rettere Mangel paa Tilstand, hvori vor Flaade befinder sig. Jeg drager ud af denne sønderlemmende Kritik, som blev fremført paa bekymret Maade, dette, at det ærede Medlem i Virkeligheden var Talsmand for Strømninger indenfor sit Parti, der har til Hensigt at gaa ind i en Realitetsforhandling. Det er uhyre klogt, for hvis man ikke fra Venstres Side agter at gaa ind i en Realitetsforhandling — jeg ser ganske bort fra saadanne Udtryk som „Farce“ o. s. v. —, saa vil denne Tilstand